СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIII. Ч. 14. Джерзи Сити, Н. Дж., понеділок, 19. січня, 1925.

VOL. XXXIII. No. 14. Jersey City, N. J., Monday, January 19, 1925. THREE CENTS

Президент відкладає скликаннє другої розоружної конференції

ВАШИНҐТОН, 16. січня. — Президент Кулядж рішився не скликати тепер другої конференції для обмеженя морських зоружень, але пождати, поки не вияснить ся положенє в Европі а передовсім, поки Ліґа Народів не вияснить, що вона думає робити зі своєю розоружною конференцією.

ЗНОВА СВАРКА ЗА ГАРМАТИ.

ВАШИНҐТОН, 16. січня. — В конґресі знова почалася дебата над тим, чи треба давати на воєнні кораблі нові гармати, які можуть дальше стріляти, як дотеперішні.

Дискусію в сенаті викликав демократичний сенатор Мекелар, котрий напав на уряд за недбальство в сій справі та заповів, що поставить відповідне внесення. Він закидав урядови, що він не бачить, що другі держави, які підписували вашинґтонський договір за обмеженя зоруженя, сеї угоди не додержують.

УСТУПЛЕННЄ НАЧАЛЬНИКА ПРОГИБІЦІЙНОГО УРЯДУ.

ВАШИНҐТОН, 16. січня. — Рой Гайнес, комішнер прогибіції, найстарший урядник для виконуваня прогибіційного уряду, уступає зі свого становища, бо він посварився з урядниками з департаменту скарбу.

ГУВЕР НЕ ХОЧЕ БУТИ МІНІСТРОМ РІЛЬНИЦТВА.

ВАШИНҐТОН, 16. січня. — Герберт Гувер, секретар торговлі в кабінеті президента Кулиджа, не погоджується з пропозицією Кулиджа перейти на становище секретаря рільництва. Гувер каже, що він може зробити богато більше для фармерів у департаменті торговлі, як в департаменті рільництва.

Як говорив Кулидж, Гувер мавби стати міністром рільництва, щоби зорґанізувати продаж фармерських продуктів.

УРЯД НЕ ДУЖЕ ПОТЯГАЄ ЗА ЗАОСТРЕННЄМ ПРОГИБІЦІЙНОГО ЗАКОНА.

ВАШИНҐТОН, 16. січня. — Федеральний уряд не попирає всіми силами внеску Стокера заострити прогибіційний закон Волстеда так, щоби накладати кару вязниці на кождого, що нарушить сей закон.

Уряд підчеркує наперед, що требаби зробити ріжницю межи людиною, яка носить при собі фляшину з горівкою для власного вжитку, а межи людиною, яка продає горівку другим. На думку уряду, сих других треба би карати хоч куди тяжче.

АРЕШТОВАННЄ МЕЙОРА МІСТА ЗА НАДУЖИВАННЄ ФОНДІВ БУДІВЕЛЬНОЇ КООПЕРАТИВИ.

ГЕКЕНСЕК, Ню Джерзі, 16. січня. — Стейтова поліція арештувала нині місцевого мейора Кемпбела, обжалованого за спроневіреннє фондів одного будівельного товариства. Недобір має виносити близько 45 тисяч долярів.

ЩЕ ОДНО СЛІДСТВО НАД СОНЦЕМ.

ВАШИНҐТОН, 16. січня. — Федеральне бюро мір висилає на затьміння сонця дня 24. січня летуна Кіса, щоби він відфотографував корону сонця підчас затьміння та переконався, чи в масі сонця нема якого нового елементу (складника).

(Складники сонця пізнають на фотографіях сонішного світла, росчиненого на дугу).

ЗРІСТ АМЕРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВНИХ ДОВҐІВ.

ВАШИНҐТОН, 16. січня. — Після обрахунків, предложених федеральним урядом конґресови, державні довги Злучених Держав зросли за послідних десять літ сім разів.

В 1912 році вони виносили 4 міліярди 850 міліонів, а нині виносять 30 міліярдів 845 міліонів долярів. В сю суму вже вчислено довги поодиноких стейтів та низних політичних одиниць.

ЗУДАРЕННЯ КОРАБЛІВ НА ОКЕАНІ.

ЧЕДЕМ, Массачусетс, 16. січня. — Радіові станції передовили нині вістки про зударення на морю кораблів Манальбро та Робин Адер.

Манальбро належить до лінії Мансона та був наладований вуглем. Він вийшов зі зударення з великою дірою в боці. На допомогу йому поспішив сейчас корабель прибережної сторожі і йому може вдасться затягнути Манальбра до порту. Робин Адер се пасажирський корабель; йому видно не сталося нічого поважного.

ПІРМАЛИ ПОЧТОВОГО РОЗБИШАКУ.

НЮ ЙОРК, 16. січня. — Поліція арештувала тут нині Джеймса Дж. Калу, молодого мущину, котрий мав напасти один на почтового урядника на зелізничім поїзді на Лонг Айленді та зрабувати коло 10,000 долярів готівкою. Арештований мав признатися на поліції до нападу та показати; де він сховав гроші. Він подав також, що він був до недавна почтовим урядником, але не міг вижити з малої пенсії.

КРИТИКУ АНГЛІЮ ЗА ПАЛЕСТИНСЬКУ ПОЛІТИКУ.

НЮ ЙОРК, 16. січня. — Сюди приїхав нині Ґабріель Лоффала, дипльоматичний представник короля Геджаза на Італію й середну Европу, і в розмові з представниками американських ґазет критикував Англію за її палестинську політику.

Говорив він, що Англія зробила велику омилку, віддаючи Палестину на „дім" для Жидів, а не для всіх Семітів.

ВБИЛА МАТЕРИ ДІВЧИНОЮ.

САН ФРАНЦИСКО, 16. січня. — Дороті Елингсон, 16-літна дівчина вбила в приступі божевільної злости свою матір.

Дівчина на поліції признавася вже до злочину. Поліція догадується, що дівчина вдала божевільну.

ПОХІД МЕКСИКАНСЬКОГО УРЯДУ ПРОТИ БАНДИТИЗМУ

Мексико, 16. січня. — Федеральні війська мексиканського уряду, вислані в погоні за бандою опришків, яка недавно вбила німецького горожанина Гинцпетера, піймала 7 людий. Свідки вбийства розпізнали серед них учасників розбою. Військовий уряд зараз зарядив над ними воєнний суд та розстріляв всіх сімох.

80 МІСТ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ШИКАГА.

Клівленд, Огайо, 16. січня — Вісімдесять міст положених на берегах Великих Озер внесло до конґресу протест проти над уживання містом Шикагом води сих озер. Міста закидують Шикагові, що воно безправно вживає води для чищення своїх каналів.

На переслуханню перед спеціяльним комітетом в сенаті виступали капітани кораблів, пливучих по великих озерах; та засвідчили, що води в Озерах що раз більше убуває, через що плавба по озерах стає щораз більше небезпечна через виступаючі підводні скали.

ЛИТОВСЬКИЙ ПАТРІОТ.

З Вильна повідомляють, що недавно о год. 4 рано по прощальному банкеті в одному з виленських ресторанів поїхав собі на коні в повному однострою до Ковна командант виленської поліції, комісар Янковський. В момент, коли Янковський опинився на литовській території скинув вірла з шапки і револьвер повним гальопом поїхав в напрямі литовського старшини, що вийшов йому на зустріч. Помешканнє Янковського у Вильні опечатано.

КЛОПІТ З ЯСЬКОВИМ.

Дня 16. м.м. відбулася у львівському промисловому суді дефінітивна розправа проти „арендаря" ставропігійської друкарні Яськова. Цей пан по скінченю друкарського страйку не хотів прийняти назад страйкуючих складачів та набрав страйколомів на їх місце. Крім сього Яськів оголосив „свою" друкарню нецінниковою. Промисловий суд засудив Яськова на заплачення зорґанізованим складачам їх належитости.

ОТАМАН МАХНО ВИХАВ ДО НІМЕЧЧИНИ.

Отаман Махно, що перебував досі на терені вільного міста Данціга, дістав від німецького конзуля візу на виїзд до Німеччини, Махно покинув Данціг.

ПАНЕЙКО РЕДАКТОРОМ ЛЬВІВСЬКОГО ДІЛА

Від 27-го грудня, 1924, Спілка Діла у Львові імснувала начальним редактором Діла дра Василя Панейка.

Др. В. Панейко працював у Ділі від 1907-ого року до 1918 року і біля 8 літ був начальним редактором сього найстайршого дневника. В 1918 кинув був се становище, коли Уряд Західно-Української Републики вислав був його на мирову конференцію до Парижа. Там він був заступником голови української делеґації.

Опісля жив у Парижі, де студіював у тамошніх бібліотеках. Щойно недавно вернувся до Львова, де обняв місце начального редактора Діла.

НОГА РОЗПЯТОГО.

В часі роскопок недалеко місцевости Фолькстон (в Анґлії), де знайдено останки римської кріпости, знайдено між иншим кістку людської стопи, яка — це стверджено на основі анатомічних дослідів — належала до чоловіка, що був розпятий. Там знайдено теж срібні прикраси та гроші, що походять мабуть з часів 50 року перед Христом.

КАЦАПИ — ЛЯЦЬКІ ПРИСЛУЖКИ.

Москвофіли, які з ласки з сусідських панів управляють Народним Домом у Львові, викинули кухню Комітету допомоги українським вязням, яка містилася в „Народному Дому". Кацапи хотять приподобатись Ляхам а українські вязні хай гинуть з голоду. І тепер крім звичайних видатків має комітет допомоги вязням ще надзвичайні видатки на уладженнє кухні.

ОТВОРЕННЯ ЮВИЛЕЙНОГО РОКУ В РИМІ.

Святий Ювилейний рік в католицькій церкві розпочався з навечерієм Різдва отворенням дверий церкви св. Петра, які стоять зачинені через 25 літ. Отворив їх сам папа в присутности кардиналів і дав трикратний удар срібним молоточком. Двері сі замуровані, а їх отворення означає, що всі брами Церкви стоять отвором для принятих вірних з усіх кінців світа.

З усіх кінців світа заповіджені паломництва до церкви св. Петра. Сі паломництва наділені повним відпустом. Вони мають значінне загальної місії відправлюваної по цілім світі. В той спосіб католицька церква надіється великого духовного відродження по цілому світі.

КАРА СМЕРТИ ЗА ШПІОНАЖУ.

Дня 7. грудня відбулися у Харкові судова розправа проти обвинуваченого за шпіонажу Поляка Венґлінського. Про дияльність Венґлінського, що був комерційним консулянтом київської польської делеґації ми вже писали. Свою шпіонську діяльність провадив він з доручення члена польської делеґації в Київі Павловського, який знов був представником II відділу польського генерального штабу. Венґлінський має 39 літ, по фаху інжінер-хемік, з походженя польський шляхтич. Він доставляв Павловському накази Революційної Військової Ради, української військової округи, таємні документи і відомости про розташування частин червоної армії і був зв'язковим між Павловським і шпіонкою Кцечинською. Він розповсюднював на Україні відозви Польського Виконавчого Комітету на Руси", в яких завзивалося Поляків до праці над прилученням України, Криму й Кавказу до Польщі. Відозви ці заготовляла польська делеґація в Київі. Венґлінський признався до вини і заявив, що допустився тих нерозважних вчинків через нерозважність. Надзвичайна сесія харківського губерніяльного суду засудила його на найвищу кару, отже на кару смерти через розстріл.

ІСПИТИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.

Київський Губвиконком ухвалив недавно орґанізувати при кождій установі іспитові комісії, які перевелили іспити всіх службовців радянських установ зі знання української мови. Ці іспити мають бути закінчені до 1. лютого 1925. Надалі нових співробітників установи можуть приймати на службу лише тих, хто буде мати свідоцтво про знання української мови.

УКРАЇНСЬКИЙ ЖІНОЧИЙ СОЮЗ В ПРАЗІ.

Дня 28. XI м. р. в Празі в помешканню „Українського Громадського Комітету" відбулись чергові загальні збори „Українського Жіночого Союзу", що числить до 70 членів. Вислухано звіт Управи Союзу з діяльности за минулих вісім місяців. Принято між іншим рішення, аби всі члени Союза записались членами в українську секцію Масарикової протитуберкульозної Ліґи, яка (секція) повстала з почину Союзу. Звіт з вечірки уладженої Союзом, виказує чистого зиску більш 1,000 кч. з цеї суми збори призначили 20 прц. на Рідну Школу, а решту на допомогу дітям еміґрантів, та хорим жінкам без ріжниці членам чи нечленам Союза, рішено і на далі робити певні відчислення на Рідну Школу зі всіх вечірок, концертів та инших, що буде уладжувати Союз. На фонд Бесарабової Союзом зібрано 140 кч., які пошні вислані по призначенню.

Збори приняли до відома повідомлення, що на інтернаціональний жіночий конґрес, який має відбутись на початку нового року у Вашинґтоні виїде пані С. Русова. Головою союза є п. Міра, містоголовою п. Яремова, членами пп. Галаганова, Нагорна та Іваненкова.

СІРНИКОВИЙ МОНОПОЛЬ.

В найблищих днях сподіють ся в польському соймі знесення закону про сірниковий монополь.

Гетьман? Так чи ні?

Як Ви можете говорити про справу, поки не знаєте про неї всіх фактів?

Власне прийшла до Америки книжка, котра пише про урядованнє гетьмана Павла Скоропатського. Се друга частина споминів Віктора Андрієвського під наголовком:

З МИНУЛОГО.

ТОМ II.

ВІД ГЕТЬМАНА ДО ДИРЕКТОРІЇ.

ЧАСТЬ ПЕРША: ГЕТЬМАН. — ЧАСТЬ ДРУГА: ДИРЕКТОРІЯ.

Се частина друга споминів того самого автора, котрі вже стрінулися з незвичайно прихильною оцінкою критики. Автор пише про те, що самий переживав.

Книжка в прекрасній оправі. Сторін 310 друку. Ціна $1.50.

„SVOBODA", 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

Консервативне німецьке правительство Лютера визвало ворожнечу.

БЕРЛІН, 16. січня. — Нове німецьке правительство під проводом дра Ганса Лютера ще не представилось парляментови, а вже повазно захиталось. Деякі міністри заявили, що роздумались і не хотять приняти своїх становищ, а зорґанізоване робітництво і соціялісти виступили проти нього.

З уваги на те відкладено появу нового правительства аж до понеділка, а тимчасом ведуться переправи для успокоєння розпалених умів.

Та се дуже тяжка справа, бо робітники і соціялісти хотять доразу повалити нове консервативне правительство, в якому є аж 7 приклонників монархізму. Вони хотять проголосити загальний страйк в Німеччині, щоб сим робом змусити правительство Лютера до уступленя, ще заки обійме урядованнє.

Також і комуністи прилучились до опозиції і хотять скликати на неділю, 18-ого с. м., велику демонстрацію в Берліні.

Після сеї вияви ворожнечі до нового канцлера і його кабінету захитались і демократи й центровці (католики) та заявляють голосно, що вони теж проти Лютера.

Се озлобило націоналістів і вони зачали знову зі своєї сторони боротьбу проти усіх своїх противників, рівночасно домагаючись, щоб нове правительство поставилось ворожо до алянтської політики супроти Німеччини.

Міністим канцлер Лютер ще вижидає дальшого розвитку подій, але, як кажуть, він готовий кождої хвилі покинути своє становище.

ЯК НІМЕЧЧИНА ДІЛИТЬ СВОЇ ПОДАТКИ?

БЕРЛІН, 16. січня. — Німецьке міністерство скарбу обчислює, що в сьому фіскальному роді буджет держави викаже приходів, 5,100,000,000 золотих марок.

З того федеральний уряд має віддати стейтам на їх потреби 1,800,000,000, а 42% приходу на платні для жовнірів, офіцирів, вдів і сиріт із світової війни. Решта, себто 20% приходу іде на державних урядників і службовиків. Видатки на їх платні тепер трохи більші нік давнійше ізза того, що зросло їх число, бо створено нові установи для справ воєнних пенсій і допомог для безробітних.

ВЕЛИКІ НАДІЇ.

ПАРИЖ, 16. січня. — Французький міністер скарбу Еслен (Стефан) Клементель заявив, що він вірить, що тепер, коли Америка приєдналась до алянтів для розділу німецьких „воєнних відшкодовань", вона теж допильнує, що Німеччина буде і платити.

Він каже, що приєднанне Америки до участи в примінненню пляну Доса се для алянтів неначе „асекураційна поліса".

СВІТОВА ТОРГОВЛЯ ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 16. січня. — Статистика показує, що Франція в останньому часі виводить щораз більше своїх продуктів заграницю.

БОЛЬШЕВИКИ ВИКИДАЮТЬ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ.

БЕРЛІН, 16. січня. — З України повідомляють, що російські большевики викинули 30% українських студентів з медичного інститута в Києві, де було 2,573 студентів, між якими було усього 120 комуністів.

БОЛЬШЕВИКИ ГОТОВІ ПРИЗНАТИ ДОВГИ.

БЕРЛІН, 16. січня. — З Росії повідомляють, що большевицька влада готова признати царські довги, а зокрема великі довги, які Росія винна Франції.

„ПОМИЛКИ" ТРОЦЬКОГО.

БЕРЛІН, 16. січня. — З Москви повідомляють, що Леон Троцький тепер пише в селі Архангельському біля Москви свою нову працю п. з. „Помилки".

Се він сповнює обіцянку Каменеву і Сталінови, що він направить се, що написав у книжці п. з. „1917", у новій книжці п. з. „Помилки".

В сій новій книжці, як кажуть, він признається до промахів і признає, що поробив богато помилок, та подає, які. Але рівночасно і вичислює та зясовує помилки своїх противників, а головно Каменева, Сталіна і Зіновева. Кажуть, що ся книжка більше щира й отверта як попередня і ще більше знищить опінію противників Троцького аньк та з уваги на те вони боються її появи і готові теж і її заборонити.

ЯПОНІЯ НЕ СПІШИТЬСЯ ПРИЗНАВАТИ СОВЕТИ.

ТОКІО, столиця Японії, 14. січня. — Російський большевицький амбасадор в Пекіні, столиці Китаю, Карахан, вживає всіх зусиль, щоби вплинути на Японію, аби признала російський совєтський уряд.

Він прирікає Японії між іншим 40% нафтових піль на острові Сахаліні, коли вона негайно опорожнить російську часть Сахаліна.

Та Японія не спішиться з признанням, бо їй на сьому не залежить.

Вона відповіла Караханови, що не хоче не 40%, а 50% нафтових піль на Сахаліні; та що хоче не заяви а запоруки, що російські большевики не вестимуть своєї пропаганди на японських територіях (головно на півострові Корей). Вкінці вона каже, що радо забере свої війска з російської части Сахаліна, але всетаки вона не має охоти признати совєти, а тільки заключити з ними умову.

Остров Сахалін на Тихому океані на північний схід від Азіятського Клина; південна часть острова належить до Японії, північна до Росії, але Японія тепер держить весь остров під своєю військовою окупацією.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES; ПЕРЕДПЛАТА:
Three cents a copy. Поодиноке часло три центи.
One year ..... $ 7.00 На рік ..... $ 7.00
Six months ..... $ 3.75 На пів року ..... $ 3.75
Three months ..... $ 2.00 На три місяці ..... $ 2.00
Foreign and Jersey City Rates: В Джерзи Ситі і Заграницею:
One year ..... $10.00 На рік $10.00
Six months ..... $ 5.00 На пів року ..... $ 5.00
Three months ..... $ 2.75 На три місяці ..... $ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА.

Зі Львова пишуть нам:

Дня 25. грудня, 1924, переживали ми Загальні Збори Товариства „Просвіта". У повоєнних часах не бачив ще Львів так поважних і так ділових зборів. 240 делегатів філій і читалень створили наче український культурний сойм.

З гордостю отворяв голова гром. Михайло Галущинський сі річні збори; з гордостю і самопевностю вказав, що український народ поставив свою народню освіту на засаді повної незалежности. Ми привикли за австрійських часів до державних субвенцій, а тут в часах найтяжших самий народ побудував свою освіту на власних силах і власних засобах. Дві тисячі читалень, вісімдесять філій, 910 тисяч аркушів у видавництвах на протязі звітового часу, курси ріжного роду, мандрівні бібліотеки — все те так захопило приявних делегатів, що серед оплесків приняли звідомлене до відома.

А один з найповажнійших делегатів і громадян др. Іван Макух сказав знаменні слова: „Виділ Товариства забогато робив". Так, Виділ працював понад свої сили, але робив се у тому переконанню, що нам треба ще дуже здогонити другі народи у їх розвитковім і поступі. Ставячи собі засадою створенне кадрів свідомого селянства і робітництва, Виділ Просвіті пійшов шляхом жертвенної праці, щоб дати українським масам правдиву, нефалшовану освіту. Старався виробити розуміне для самосвіти, яко основи до осягнення правдивої культури.

Найбільше признанне одержав сам голова гром. М. Галущинський, котрого збори вибрали серед невгаваючих оплесків знову головою на протяг дальших трох літ.

Є надія, що праця Товариства попливе як найширшим руслом. А буде се безумовно, якщо все українське громадянство приступить у члени сього поважного старого нашого товариства.

Не можемо промовчати і сього, що сказав голова у своїй вступній промові при відкритю зборів. Яко незбитий доказ повного культурного обєднання усіх українських земель, а далі усіх українських громадян, подав УЧАСТЬ АМЕРИКАНСЬКИХ БРАТІВ І СЕСТЕР у членстві Товариства. Пятьсот трийцять шість членів із Злучених Держав і Канади, велика переписка з ними, дописі з Америки до „Народньої Просвіти", торговля книжками, прихильне відношенне американської преси — були сильним мотором у працях Виділу і Товариства. І хоч як тяжкий рік ми переходили — говорив він — хоч перед нами ще страшнійший передновок, а проте ми живемо повною надією, що взаємини з Америкою збільшаться і вони допоможуть нам перебороти страшну економічну крізу. Від американських членів сподіваємось відновлення вкладки (2 долярн) на рік. За вкладку дістануть вони календар і відповідну скількість книжочок даром. Тому належить оправдати се довіре і лавою стати при Товаристві „Просвіта". Справа народньої освіти в краю не повинна бути чужа американським Українцям. Сила наша на нашій землі. Се наша спільна сила, де ми не були би. Тут всіх рідна колиска, тут живуть їх найблизші. Культурний зріст і розвиток краю повна запорука політичної незалежности.

ЖИТТЯ Й АЛЬКОГОЛЬ.

Асекураційні підприємства зробили недавно досліди над упливом уживання алькоголю на зменшенне людського життя.

В розслідї брало участь до пів сотки підприємств. Брали під увагу коло два міліони людий, значить, розслідки тут досить широкі, і за похибку тут не легко.

Вислід сього розрахунку стверджує наперед понад всякий сумнів, що серед тих, що вживають алькоголю, смертельність богато більша, як серед тих, що від алькоголю здержуються.

Відтак вислід показує, на стільки зріст смертельности зростає відповідно до зросту заживання алькоголю. Умірковані вживачі алькоголю вмирають всего о 18 процентів більше, як не вживачі алькоголю; колишні налогові піяки, які тепер уживають алькоголю мало, мають о 50 процентів більше смертий, як не вживаючі алькоголю зовсім. Зате людий, які ще й досі вживають алькоголю над міру, мають о 86 процентів більше смертий на рік як не вживаючі алькоголічних напитків.

Практичний висновок зі сих розрахунків ясний, як сонце. Він ясний не лишень для приватного життя кождої людини, але й для організаторів запомогових організацій. Зі сього розрахунку виходить, що для запомогової організації тим краще, чим менче є серед її членів людий, заживаючих алькоголь. Се й повинно бути провідною думкою при організованю нових членів.

ЧИТАЙТЕ УКРАТНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЄ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — СЕ СИЛА. — ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІЙШИЙ ЦІННИК КНИЖОК.

УКРАТНЦІ В МЕКСИКУ

Нова українська кольонія організується.

(Писмо з Мексико Ситі, столиці Мексики).

Світла Реакціє:

Просимо приняти до відома, що з днем 31-ого грудня, 1924, виступили Українці в Мексику офіціяльно як Українська Громада в Мексику, Д. Ф., під назвою: Sociedad de la Nacion Ukrainana, Mexico, D. F.

Се перше українське товариство на території Мексика.

Цілю організації є самооборона Українців, прибувших і прибуваючих перед визиском; вишукане праці і тимчасового захисту людям без праці у власному домі. Оборона перед нуждою і голодом обедуне всіх без огляду на їх переконання.

Першими імігрантами в Мексику звичайно були люди, що кинули свій любий край перед ворогами з надією перебратися відсі до Злучених Держав. Але тут розвіялись їх надії.

Сьогодня на цілій території Мексика находиться **більше 200 Українців**. Вони розсіяні по місточках та індійських колибах, пасучи кози та вівці без винагородженя, лиш за кукурузяні паляниці і „чіле". Не мають навіть пару центів переїхати на лучше місце. Та з **кождим пароходом прибуває до Мексика все більше наших кравнів.** Між ними богато з жінками і дітьми. Всі вони з малими грішми по трох чи чотирох тижнях без роботи й куска хліба, оплакують свою долю на чужині. Не знаючи мови ні краю мимо найлучшої волі не можуть найти для себе роботи, яка забезпечила-б їм хоч буденне житте. А вся причина нашої нужди се брак організації.

Та сьогодня ми її вже маємо з 36-ма членами-основателями, з виділом з людий доброї волі, несплямленого імени, знаних в краю яко добрих організаторів та щирих в праці для загалу.

Приступаємо до організації і праці в так богатому краю з природи, де комерція й індустрія не знають ще конкуренції, в пригожому кліматі для земляків, серед вічної весни.

Тепер, як згадано, находимося в страшній нужді, без роботи, а много і без хати — сплять на лавках в парках. Ціла наша опора се пекарня, заложена з позичених гроший громадянином Павлом Стасюком з Поморя, та вона дає животіннє всего осьми нашим кравнам. Ми одержали концесію на кооперативу разом з мясною і пекарнею; приобщяно й агенцію шифкарт, та брак фондів не позволяє нам їх відкрити.

Маємо певність, що негайна Ваша поміч позволить нам вилізти із застрашаючої нужди.

Як страшне тут горе перебуваємо, Вам відомо з часописий з краю та з приватних листів тут прибуваючих.

Маємо **два села кольоністів з України** на заході, недалеко Калифорнії. Сі села вважають за російські, тому треба там освіти й освідомлення і ми раді їм помогти.

Много прибувших Українців умирає з голоду на улицях або у шпиталях, а там в краю ще сьогодня очікують від них жінки і діти вістки та долярів.

Ми не віримо, щоб наші браття, які теж такісамі початки переживали, а сьогодня в лучших обставинах, не прилинули нам зі скорою помочию, бо у нас вигляди на будучність дуже гарні, але Ваша поміч конечна, дуже конечна.

Відкликуємось до Вас, до організацій, до кождого осібно: — Наші браття, поможіть нам!

Громада по нитці — бідному сорочка.

Ми сьогодня жебраки, голодні і босі, та завтра зрівнаємося з Вами і щедрою рукою помагати-мемо спільно з Вами рідному краеви.

Памятайте заповіт Шевченка:

Обніміте, брати мої, найменьшого брата,
Нехай мати усміхнеться, заплакана мати.

Організація наша одержані гроші не зужие просто яко допомоги на прожитте нашим кравнам, а оберне в першій мірі на основанне кооперативи, а з'доходів дамо змогу основувати варстати нашим тут ремісникам і рільникам.

Поможіть нам в характері зворотних позичок і звичайних датків.

Склад виділу нашого товариства: Предсідатель Павло Стасюк, рільник з Поморян; містопредсідатель Богдан Борис, кооператор з Підгаєць; секретар віан Кравців, юрист з Явча, п. Рогатин; скарбник Кузьма Путис, столяр з Каменця Подільського; виділові: Михайло Войнович, різник з Підкарп. Укр.; Олесь Сеньківський, технік зі Львова; Михайло Демеш, кельнер з Підкарп. Укр.

Гроші листи, писма і часописі пересилати по адресі:

SOCIEDAD DE LA NACION UKRAINIANA
Apartado 7378. Mexico, D. F.

Мексико, Д. Ф., 3-ого січня, 1925.

Павло Стасюк, предс.
Іван Кравців, секр.

З ГОЛОСІВ ПРЕСИ

СТАРИЙ КРАЇ І КАНАДА.

Життєві вигляди для старокраєвого інтелігента в Канаді.

Львівське Діло містить таку допись з Едмонтон, під датою 28. листопада 1924:

В останніх двох роках нема майже місця, щоби до Канади не приїхало кількох галицько-українських інтелігентів. Тому, що приїзд наших інтелігентних людий з Галичини набирає вже навіть масового характеру, уважаю за відповідне подати до загального відома дещо про життя тих, що вже попередно приїхали, щоби ті, що ще збираються сюди, приблизно знали, що їх тут жде.

В цілій Европі взагалі, а в Галичині з осібна, виробилося після війни переконання, що Канада це обіцяний край, де лекше жити і лекше доробитися гроша. Всі бажали би сюди дістатися, і при першій-ліпшій нагоді справді неросудно покидають рідний край і їдуть за море. На віддаль кількох тисяч миль Канада для всіх дуже приманчива і там здається поширена думка, що вистане висісти з пристані з корабля, щоби зразу нагорнути торбу долярів і гарно зажити. А тимчасом дійсність говорить щось противного.

Особлившу увагу хочу тут звернути на людей з теоретичним образуванням, які поза свої студії по учительських семинаріях, гімназіях чи навіть університетах нічого практичного не знають. Такі люде приїдуть до Канади і вже в перших днях осмішують себе тим, що розпитують, чи не було би тут для них „якоїсь посади". Зовсім на старокраєвий лад. Лиш вряди-годи можна від декого почути вислови, що „він годиться" на фізичну працю. На ділі одні і другі мусять „годитися" на фізичну працю, бо иншої тут не найдуть. Одначе попробувавши тої солодкої праці, на вискоки шукають газетними оголошеннями або і приватними писмами до знайомих і незнайомих осіб якоїсь иншої, більш для них підходячої, щось в роді інтелектуальної праці, бо фізично не в силі працювати. І тут починається їх трагедія. Фізично за тяжко працювати, а иншої роботи в Канаді дасть Бі! А жити треба.

Наші поселенці в Канаді, хоч витворили вже свої організації, то одначе ті організації за слабі, щоби дати старо-краєвому інтелігентові „посаду", а зрештою там треба чоловіка який вже добре знає Канаду і тутешнє життя. На всякий випадок наші національні організації в Канаді з тих або инших причин не можуть і не хотять абсорбувати навіть дуже незначного проценту тої інтелігенції, яка сюди приїздить.

Один-одинокий тип старокраєвого інтелігента тут прибавився, а то тип таких одиниць, які змогли би самі щось тут для себе зорганізувати і з того жити. Канада початковий край і певно має досить місця, — але тільки для піонірів-організаторів. Одначе хто думає, що він тут десь притулиться, той грубо віджалує свого приїзду до Канади. Тимчасом такі люде (організатори) мало приїздять, бо вони вміють у всяких обставинах пристроїтися і у старім краю, тому й не потребують Канади.

Ті інтелігенти, що сюди приїздять, повинні знати: 1) що в Канаді український загал майже не потребує старо-краєвої інтелігенції. Тутешні „верхи" її ненавидять, над нею насміхаються і часто публично по своїх часописах проти неї агітують. Хто рішився сюди приїхати, нехай згори сховає до кишені свій університетський диплом, степень четара, поручника, сотника і т. д. Всі ті европейські причандали тут на ніщо не придалися, на них ніхто не звертає ніякої уваги, вони більше шкідливі, ніж помічні. 2) Що Канада потребує людей до фізичної праці і то праці найтяжшого роду, бо на фармах за дуже низьку нагороду. Хто до неї не здатний, нехай буде приготований на країну нужду.

Згідно з досвідом треба ствердити, що старо-краєві інтелігенти через перших кілька літ свого побуту в Канаді є для нікого непотрібним балястом і особисто тут звичайно нуждують. Бували приклади, що старокраєві доктори жили з публичної жертвенности. Імен зі зрозумілих причин не подаю.

Люде з амбіцією, а при тім із добрим здоровлям пішли на працю по фармах, фабриках, копальнях і навіть не признаються, що вони такої праці в житті не виконували і ніколи до неї не готовилися. Вони мимоволі деклясуються і падуть до рівня простолюдя. Одиниці зі слабим здоровлям занепадають на здоровлю і непомітно марнуються. Дехто нидіє у свояків на фармах без вигляду на поліпшення долі. Тільки ті, що покінчили в додатку ще й тутешні школи, а таких дуже мало, угрунтували тут своє життя і не журяться насущним.

Коли йде о фізичну працю, то й про ту тяжко, бо 1) Канада край рільничий з дуже слабою індустрією; Канада потребує рільничих робітників і то лиш в сезоні жнив; 2) в канадійській індустрії застій від кількох літ і страшне безробіття.

Тих, що тут жиють вже деякий час і вже визнаються в канадійських гараздах, просто жах бере, коли довідуються, що ще хтось свіжий з тої нещасної інтелігенції сюди приїхав. Не дивуюся тим, що сюди приїздять, для яких в Старім краю немає місця і які втікають перед тюрмою або і шибеницею. Натомісць тричі дивуюся тим, що покидають старий край, хоч можуть там жити наді". А про таких людей, що в віть тоді, коли вони без „посади". А про таких людей, що в старім краю мають забезпечений кусок хліба, але не покидають ради принадної Канади, треба хіба сказати, що в них щось не тее... Кілько то є нині в Канаді наших інтелігентів, які першим кораблем вернули би до Европи, коли би тільки варобили на кошти переїзду.

Окремо слід сказати кілька слів про наших інтелігентних жінок. Якщо для мущин ще хоч теоретично можна найти деяке виправдання, то його вже рішучо нема для інтелігентних жінок. А тимчасом і вони безкритично сюди приїздять і манять себе надією зарібку. Більше смішної річи я собі просто не уявляю. Канада і зарібок дівчини, в додатку інтелігентної дівчини... Тут маю на приміті головно наших учительок. Праці по своїй професії ізза незнання англ. мови і тутешнього способу навчання вони не найдуть. По „Рідних Школах" плата така, що з неї важко вижити, в додатку в „Рідній Школі" можна працювати всього кілька місяців в році. Щоби якось жити, треба братися до фізичної роботи, а то: 1) йти на кухарку до приватного дому за яких 10 долярів місячно з харчем і хатою, або 2) піти на роботу до публичної реставрації і то до кухні, бо кельнерка мусить знати англійську мову. Плата за миття тарелів в реставраціях около 25 долярів і харч. Коли тої роботи нема, або вона не подобається, треба йти до 3) фабрики шиття за яких 30—40 долярів місячно (8 год. праця). Я знаю одну учительку з Галичини, що по 9 місячній праці в фабриці дістала туберкульози. А вона приїхала так собі як і инші приїздять, трохи для фантазії. Тепер вже хора, збирається назад до Галичини... та нема за що вернути.

Одиноким рятунком для нашої інтелігентної дівчини тут в Канаді — це хіба вийти замуж, але тільки за робітника або фармера. Тутешнього хову український інтелігент ледви чи з нею одружиться, бо для нього потрібна дружина, яка знає англійську мову і канадійське життя. (Тутешня українська інтелігенція на половину занглійщена і говорить вже нині між собою більше по англійськи, ніж по українськи). Остає фармер або робітник.

Тих кілька слів хотів я написати як осторогу перед нерозумним приїздом, бо виджу, як багато наших людий нині жалують, що оставили рідний край, хоч не мусіли цього робити.

Т. Дацків.

ПОДЯКИ

Я низше підписана складаю сердечну подяку У. Н. Союзови за скору і зичливу виплату посмертного по моїм мужови бл. п. Митрі Вдовяку. Таксамо дякую дуже красно відділовим урядникам за запомогу, яку мені виплатили бідній вдові із 7 дітьми. Дай, Боже, щоби У. Н. Союз розширював ся на ширшу скалю, бо як я пізнала, то се найкращі інституциї в Америці. Ще раз желаю великого зросту в членстві так, щоби кождий Українець і Українка належали до нашої славної організації, бо се правдива і добра запомогова організація.

Я сама належу до У. Н. Союза, а всі мої діти належать так само, і я взиває усіх Українок, щоби вступили до У. Н. Союза, поки ще час підчас ювилейної кампанії.

Зичлива всім

Катерина Вдовяк,
вдова зі 7 дітьми, чл. 30. від. У. Н. С.
Бреслав, Па.

Я низше підписаний складаю дуже сердечну подяку У. Н. Союзови і цілому головному урядови за уділенне мені допомоги в сумі $50.00. Рівночасно також складаю подяку нашому відділови і всім його членам та нашим урядникам за їх щиру працю. Дай, Боже, щоби наш відділ зріс на 1,000 членів, а У. Н. Союз на сто тисяч членів. Хто ще не належить до У. Н. Союза, то дорогі браття, приставайте всі громадно, бо се наша найбільша і найлучша організація в Америці. Вона найбільше за нас дбає в кождім калїцтві чи випадку нам поможе.

Кондрат Шомрило,
член 138 від. Укр. Нар. Союза
Glestonbury, Conn.

МАСОВІ РЕВІЗІЇ В СОРОКАХ.

В ночі з 12-го на 13-го грудня впала до села Сороків, львівського повіту сила поліції, що почала робити ревізії по хатах. Шукали за амуніцією та військовими річами. Поліціянти забирали молодих хлопців, заводили спершу до канцелярії та побоями вимушували признання де поховані річи, за якими вони шукали. Коли коло канцелярії зібралися громадяни села і стали протестувати проти побоїв, поліції перенеслись до дому читальні і там продовжували „урждендване".

ВИХОВУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ НА СПІВВЛАСНИКІВ НАЙБІЛЬШОЇ СВОЄ-РІДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ. ЗАПИШІТЬ ЇХ ДО У. Н. СОЮЗА СЕЙЧАС.

УПОРЯДКОВАННЄ МОГИЛИ ШЕВЧЕНКА.

КИЇВ, 22. грудня. — Київська Губполітосвіта взяла на себе направу хати на могилі Т. Шевченка, організацію й обслуженне хати-читальні, організацію при хаті-читальні музею. Т. Шевченката загальну охорону й догляд над могилою.

Хата-читальня буде мати українську мистецьку літературу, по соціяльно-економічним питанням, по історії України, періодичні видання і т. п. Музей буде містити твори Шевченка, його малюнки, знимки з його життя, знимки його портретів і т. і.

Губвиконком потвердив свої попередні заходи про організацію заповітника навкруги могили Шевченка на просторині до 2,000 десятин. Губземуправлінню доручено перевести аналізу і скласти плян меліоративних робіт на могилі Шевченка.

Сьогорічна коляда для Рідної Школи в старому краю.

КОЖДА УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА, КОЖДА ЦЕРКВА, КОЖДЕ ТОВАРИСТВО, БРАТСТВО, СЕСТРИЦТВО, СПІЛКА, БИЗНЕС І Т. Д. ПОВИННІ ЗЛОЖИТИ ВІД СЕБЕ ЛЕПТУ НА РІДНУ ШКОЛУ.

КОЖДИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДЯНИН І УКРАЇНСЬКА ГРОМАДЯНКА, БЕЗ УСЯКОЇ РІЖНИЦІ, ПОВИННІ ЖЕРТВУВАТИ ВІД СЕБЕ, ПО СВОЇМ СИЛАМ, ЖЕРТВУ НА ДАЛЬШУ БОРОТЬБУ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ ПРОТИ НЕВОЛІ, ЯКУ НА НЕЇ НАКЛАДАЮТЬ ХВИЛЕВІ ПОЛЬСЬКІ ОКУПАНТИ.

НІХТО З УКРАЇНЦІВ НЕ ПОВИНЕН ВІДТЯГНУТИСЬ ВІД ТОГО ЗАГАЛЬНО-НАРОДНЬОГО ОБОВЯЗКУ.

ЖЕРТВИ ПОСИЛАТИ ЧЕРЕЗ ОБЄДНАННЄ НА АДРЕСУ:

OBYEDNANNYE, 847 N. FRANKLIN STREET, PHILADELPHIA, PA.

До УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА Принимається в Січни, Лютім і Марті БЕЗ ВСТУПНОГО СТАРШИХ МУЖИН, ЖЕНЩИН як рівнож і ДІТИЙ.

Користайте з Нагоди Продовження Ювилейної Кампанії!

Вступайте в Члени Українського Народного Союза.

Омелян Попович.

РОКОВИНИ УКРАЇНСЬКОЇ ФОНЕТИКИ.

(Із моїх спомнинь.)

Під кінець 80-их років минулого століття став пораз другий президентом краю на Буковині б. міністер барон Піно. Із його приходом повіяв свіжий вітрець у душний для Українців румунофільський воздух попереднього уряду президента барона Алезаного й митрополита Андрієвича-Мораря. Старенький уже президент Піно забажав учитися української мови й запросив на вчителя мене. Та більше ніж учитися він розмовляв зі мною про українські справи. Небавом опісля почав у мене вчитися української мови молодий шеф президіяльного бюра граф Кренвіль, що вчився й інформувався в мене, коли Піно осліпши уступив, а його заступником став Гофрат граф Паце, який свою прихильність до Українців посунув так далеко, що Румуни рішили його позбутися в той спосіб: їхній провідник барон Мустяца викликав з ним поєдинок тим, що сказав, буцімто на однім офіціяльнім обіді у гр. Пацого подано відігріту печеню. В наслідок цього поєдинку вистріляли у воздух, відкликано графа Пацого з буковини а на його місце прийшов президент віленської поліції барон Кравс. Але заки Паце покинув Буковину, він допоміг до вибору перших українських послів до бук. сойму і започаткував вельми важну справу управильнення українського правопису, до чого встановлено окрему комісію, складену з проф. Онишкевича, учителів середніх шкіл о. Шанковського, Глібовицького, Білінкевича і Галицького і з відпоручника „Руської Бесіди", яким обрано мене. Крім проф. Галицького були всі инші члени — кацапи, а проф. Онишкевич хоч народовець, але етимольог. Проти начерку „етимольогічного" правопису виступив проф. Галицький з острою критикою, виказуючи й політичні цілі кацапів, що отворило й мені очі раз на все. По такій відправі ця комісія не сходилася більше, бо кацапам не стало відповіді на аргументи народовця Галицького. Заходом Українців відновлено цю комісію пізнійше, до якої увійшов наслідник пок. Онишкевича проф. Смаль-Стоцький і визначний фільольог проф. Теодор Гартнер відомий спеціяльніст Стоцького. Вони оба виступили з проєктом фонетичного правопису, а коли кацапи їх переголосували, видали звісне „Мінорітатсвотум", яке було підставою дальших старань у цій справі. На бажання д-ра Стоцького написав я в „Buk. pad. Blatter" статтю про новий правопис для вчительства, а в тов. „Руська Школа" повів аґітацію між учителями. Ставши в 1892 р. шкільним інспектором у серецькім повіті зібрав я своєрідний доказ проти етимольогічного а за фонетичним правописом. Я подиктував учням 6. шкільного року в 13. українських школах цього повіту, кілька речень, які мали написати правописом, що то вони його вчилися 5. літ. Опісля я пояснив їм через 5 хвилин суть фонетичного правопису, яким діти написали опісля тойсам диктат на другій сторінці тоїж картки. Ті картки підписані дітьми й означені шкільною печаткою я зібрав і позшивав по школам та зазначив на кінці похибки, яких у етимольогічнім диктаті по 5-літній мозольній праці найшлося пересічно пять раз стільки, що у фонетичнім по пятихвилевім поясненню. Ці диктати враз з відповідним звітом вислав я з пов. шкільної Ради до краєвої де їх запропастив протектор кацапства, тодішний кр. інспектор шкіл др. Висловжіль, бо коли в 1895 р. покликано мене на референта до кр. шк. Ради, не було цього акту навіть запротоколовано. Однак всі супротивні заходи, ба навіть важке оречення галицьких фаховців, що „фонетика ще не на часі", не спинили побіди українства, Міністерство одобрило 1894 р. уложений мною фонетичний буквар, який моїми заходами всі повітові учительські конференції впровадили з початком шк. року 1894-5 до шкіл. На другий рік приготовив я другу, а далі й третю читанку тай 1 і 2 частину граматики переложив нові рахункові книжки Мочніка-Кравса-Габерналя. Пізнійшим розпорядком міністерства впроваджено фонетику й у середніх школах, для яких пристарав читанки пок. дир. Сергій Шпойнарівський. Так само вийшли нові видання инших підручників фонетичним правописом, який небавом впроваджено до галицьких шкіл. Тільки в одні катехізми не хотіла румунізаторська (а так само й гр.-кат.) консисторія впустити „безбожну" фонетику, що погубила „святощі" йор, йорь, і ять. На Буковині порадив кр. шк. інспектор др. Кароль Тумлірж хитру штуку, а саме: передрукувати одобрений прав. консисторією і друкований етимольоґією Малий Катехизм, що й зробила „Руська Школа" за згодою автора пок. о. Евгенія Івановича. На протест консисторії кр. шк. Рада відповіла, що правопис не належить до компетенції духовної влади по чім дальші підручники релігії о Евгена Семаки й о. Евгена Воробкевича подано вже в рукописи фонетичним правописом, які й одобрила консисторія без опору.

Так поборола фонетика й останню перешкоду і запанувала в школі і поза нею. Сьогодні в трицяті роковини впровадження питомого українського правопису, який уже своїм зовнішним виглядом відріжняється від чужого, слід згадати про велику вагу цеї справи для ясного поставлення нашого язикового й загалом нашого національного питання перед очі всього світа, не згадуючи вже про його дидактичний бік. Політичне значіння установлення окремого українського правопису знамениє найкраще пристраена боротьба проти нього з боку кацапів. Старші віком Українці тямлять добре, скільки енерґії потрачено на кількадесятьлітній правописний спір, що припинився щойно з постановленням українського правопису, трицять літ тому. Правда, майже всі визначніші українські письменники на Україні, в Галичині і Буковині писали здавна фонетикою, вийшло й чимало книжок і газет друкованих цим правописом, навіть у школах дозволяли деякі вчителі своїм учням писати справи фонетикою, а Федькович, будучи шкільним інспектором, предложив був ще з початком 701их років кр. шк. Раді в Чернівцях фонетичний буквар, що не заз-нав ласки одобрення; однак аж трицять літ тому полагоджено питання українського правопису в Австрії остаточно. Нині послугується фонетичним правописом уся Україна, тільки на Прикарпатській Україні вживає школа ще примішок давної етимольоґії. Видно, що там фонетика „ще не на часі", що добачував др. Степан Смаль-Стоцький вже трийцять літ тому й допровадив із питомою йому енерґією до щасливого кінця, зробивши тим велику прислугу нашій національній справі.

(Діло).

АСЕКУРАЦІЙНА КОНТРИБУЦІЯ.

На селах Зборівщини злетіс на днях асекураційний аґент польської асекураційної спілки в товаристві жандармів бушував по людських хатах. Усім селянам, заасекурованим в Дністрі" позабирав одіж, постіль і т. п. титулом „фантів"

ЗА КОМУНІСТИЧНУ АҐІТАЦІЮ.

Литовський військовий суд в Ковні засудив на кару смерти чотирох комуністів за підбурювання війська.

Не сумуйте, вложіть долара до листа і так адресуйте: Sichowy Bazar, 34 E. 7th St., New York.

Замовте Веселий Календар „ЦЬОЦЯ" і додаток „ВУЙКО". Сміху на рік, користи на вік. Кишеньковий календар дістанете в додатку, без кошту, ще нинька несіть лист на почту.

ПОСИВІЛІ ЛЮДИ НАВЧАТЬСЯ МОЄЇ ІСТОРІЇ

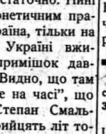

Я привернула натуральний кольор моєму волосю секретною методою, котру нікто не зможе пізнати. Я зробила се сама вдома з дуже маленьким видатком. Я се відкрила на сліпо власного посивілого волосся. Тепер знову моє волося має звичайний полиск кольору ґ гейби відмолодніло. Пишіть до мене а я скажу Вам як моє волося посивіло і звідко, та як відзискало наново нормальний вигляд. Я радо скажу Вам про се даром — без зобовязань. Моя адреса є **Juel Denn, 3932 N. Robey St., A. R. 454, Chicago, Ill.**

Знамените Европейське Лікарство проти РЕВМАТИЗМУ І ЗАХОЛОДЖЕНЬ.

Лишень до зверхного ужитку. ГАРАНТОВАНЕ. Мало великий успіх в Росії, Франції, Греції й инших краях, Російський винахід. Бутелька — $1. — Повна курація 6 бутельок — $5.50 з пересилкою. 14—

MITCHEL VITCHAK,
c/o ALEXANDROFF
209 EAST 4th STREET, NEW YORK CITY.

ПРОРОКОВЕ ОКО

— або —

ІВАСЬ БИСТРИЯ І ЙОГО ПРИГОДИ

за **В. Лозинським** переповів **М. Ценівський.**

(Продовження)

(23)

XI.

ВАЛКОЮ ДО ТУРЕЧЧИНИ.

Я біг за Воробою, хоч не знав куди: насамперед до Босацької фірти, відси здовж міського муру аж до Вірмен, від Вірмен знову попід дім пана Штанцля Шальца назад до вулиці Божого Тіла. Аж вкінці бачу, що ми зробили ніби коло і добігаємо до задної брами камениці пана Шпитка. Тут гамал задержався, вийняв із кишені ключ, відчинив браму, потрутив мене до сіней і зараз замкнув. Станув я задиханий, а як лише трохи відітхнув, питаюся:

— Вороба, а шукали мене тут із ратуша?

— Шукали — каже Вороба й тягне мене за собою до індермаха.

Я був без шапки, бо остала у Фука. Кажу отже йому, що мушу взяти собі стару шапку з мого ванькирика. Пустив мене, але йшов слідом за мною. Вже було зовсім темно. Йду на омацьки до кута, де стояла моя скринька, а мав я на думці не шапку, але що залізну Семенову пушку. Чи є ще вона? Шукаю, скриньки моєї нема.

— Вороба, а моя скринька? — питаю переляканий — може забрали мені її?

— Може були би взяли — каже Вороба — але я її завчасу сховав. Є в індермасі за белями бавовни. Йди й ти зараз там, сховайся за белею, а з Фуком не заходи собі!

— Вороба, хай Бог заплатить вам за це, що ви мене живого видерли цьому Німцеви! В саму пору було, бо колиб не ця щаслива нагода, вже було би по мені.

— То ніяка нагода — пробормотів гамал. Бо то у нього все так було, коли говорив що — я тебе рано здалека бачив, як ти Фуком за панібрат ішов. Я увесь час мав дім Фука на оці, а коли тебе не було і пан Ілля розпитував, а павпер і пан Невчас приходили, добре я їм говорив: Фук! Вони сміялися з мене, а моя правда була: Фук!

Завів мене до склепу між товари, де вже була моя скринька. Я ніби шукав шапки, а хопив за сукманку, мацаю, залізна пушка є! Вийняв я його й крадьки ховав до кишені, хоч і так Вороба був би не міг бачити, бо в індермасі була темна ніч.

— Вороба, — кажу я тепер — заки розвидніється, мене вже тут не буде. Так Бог дав, що хоч я ніщо злого не зробив, мушу втікати перед лихими людьми. Одначе мушу бачити пана Іллю, конче мушу. Маю вельми важну справу до нього. Чи пан Ілля дома?

— Пан Ілля є на горі, а пани на вечері з цим купцем, що приїхав.

— Ідіть же до нього, благаю вас, ідіть і викличте його мені. Скажіть: маю важне діло до нього. Не моє діло, чуже, але важне, дуже важне. Ідіть же, прошу вас! Я вам лише одно скажу: Фук!

Вороба надумувався трохи, але пійшов. А певно, це його найбільше переконало, що я Фука назвав. За хвилю вернув із ліхтарнею, а за ним прийшов пан Ілля. Ніщо до мене не сказав, поглянув лише мені в очі, а здавалося мені, що не з гнівом, але наче з жалем і смутком.

— Пане Ілля, не про себе хочу я вам говорити, не пора тепер на те. Але візьміть отсі папері й несіть їх зараз до пана Шпитка й до цього купця з Венеції, брата доктора Курція! — кажу я і витягнувши з кишені папері, що їх найшов у коморі у Фука, даю йому їх до рук.

— Що то за папері й відкіля маєш їх — питається пан Ілля.

— Фукови забрав я їх, а що в них є подивіться.

Пан Ілля взяв папері й пійшов, а гамал Вороба зачинив залізні двері від індермаха й також відійшов. Пройшла добра година, коли я почув знову ключ у замку й війшов Вороба.

— Пан Ілля каже тобі йти до нього — каже й з ліхтаркою йде на перед.

Пійшов я за ним на другий поверх, де була кімната пана Іллі. Застав я його самого. Знову глянув на мене таксамо як передше, з жалем і смутком, а мені то прикрійше було, ніж коли накинувся би на мене з гнівом.

— Говори, як дістав ти ці папері? — питається.

Я оповів коротко, що вранці пан Фук мене на силу запровадив до свого мешкання, що замкнув там мене в темній коморі, що я найшов там ці папері та що втік крізь вікно. Але що зайшло між нами, цього й словечком не згадую. Пан Ілля каже на це:

— Яке тобі діло з паном Фуком?

Мовчу хвилину, не знаю що сказати би, а вкінці кажу:

— Пан Фук хоче мати від мене це, чого я йому не можу дати й хоче знати те, що я йому не скажу.

— Ані мені?

— Пане Ілля, — викликнув я і цілую його руку — пробі не думайте зле про мене! До часу вірте, що я не злочинець і на совісти не маю ніякої вини! Не викажеться на мене ніщо, хоч я сьогодні сам не в силі оборонитися, хоч як бажав би цього.

— Отже не говори мені, — каже пан Ілля — коли не хочеш або не можеш. Я навіть не рад знати. Волю вже так. Але це мусиш знати, що у пана Шпитка не можеш остати, а ві Львові також ні. Шукав тебе пан війт, хотів тебе на ратуш. Пан Шпитко сказав, що тебе вже нема дома. Колиж ти вернув би, обіцяв зараз ставити тебе в уряді. А цього тобі не треба говорити, що пан Шпитко додержить слова.

— Маю отже зараз іти? — питаю.

— Через ніч уже остенеш і завтра весь день, але щоби тебе людське око не бачило. Один лише Вороба буде знати про тебе. Трицять літ служу панови Ярославови, а за цей час я ні разу не збрехав. Завтра збрешу йому вперве. Бо коли спитає мене, скажу, що тебе нема. Ти виратував мене з нещастя, може й від смерти. Отже й я тебе хочу виратувати з нещастя, а може також від смерти. Але вже еквітуємося. Вже ніщо більше не можу зробити.

Великий жаль стиснув мене за серце, що трачу і добру славу й добродія, що ці всі чесні люди, котрих мені Бог дав був сироті, за злочинця тепер матимуть мене та що знову мусіти-му тинятися по світу, як пес бездомний. Я розплакався і від цього плачу слова не міг промовити. Пан Ілля глядів на мене хвильку мовчки, а потім так говорив дальше:

— Бачу я твої сльози, але серця твого не бачу. Не знаю, чи сльози ті з чистої душі пливуть. Коли ти не поповнив ніякого злочину, Бог тебе не покине, радше стелиться тобі тепер дорога, на якій можеш достудити великої ласки, коли ти варта її. Чого ти так дуже бажав, тепер маєш: поїдеш у Туреччину!

— В Туреччину! — викликнув я і власним ухам не вірив.

— То боже провидіння. Папері, що ти їх забрав з дому пана Фука, я віддав братови доктора Курція, панові Курті з Венеції. То цирографи і записи на великі суми, що належать його небіщикові-братові. Без цих паперів, хто зна чи був би їх коли відібрав, а в них лежать великі багатства. Отже пан Курті, вдячний за це, призначив для тебе десять цекінів. У твоїй скарбоньці призбіралося також трохи гроша, разом то дасть сумку. З цим можеш батька шукати. Дорога не буде тебе коштувати, ані там ані назад, коли Бог щасливо поможе.

Я впав до ніг панови Іллі, хотів цілювати його ноги, але він не допустив до цього і говорив дальше.

— Так приключилося на твоє щастя, що позавтра виїздить пан Гарбараш із валкою до Туреччини. Попрошу його, щоби взяв тебе з собою. Поїдеш як його челядник. Маєш йому пильно й вірно служити в дорозі, слухняним бути і чесним у кождій пригоді, злій чи добрій. Не тому лише, щоби ти мені не приніс сорому, але тому, щоби не стягнув на себе шкоди й великої біди. Бо говорю це тобі, що як у чому провинишся, як покажешся негідним цієї служби, з воза тебе пан Гарбараш скине й самого оставить, хоч би то було на пустині або між людоїдами.

— Хоч би мене лише на це взяв, — кажу — щоби я робив найпліднішу роботу, хочби на це, щоби я в ночи бігав коло возів як собака і як собака гавкав на злодія, то такою собакою вірно йому служитиму, пане Ілля!

— Дам також тобі листа до Адріянополя — каже дальше пан Ілля — до о. Василяннина Володимира. Він там тепер і знає про богато християнських полонених. Може що чував про твого батька, то поможе тобі. І гроші і лист передам тобі завтра вечером Воробою. Як найти пана Гарбараша, також дізнаєшся від Вороби. Завтра весь день пересиди у кривці, щоби тебе, сохрани Боже, ніхто не бачив, бо ходить про твою голову.

Сказав це пан Ілля й відійшов мерщій, не дав мені навіть часу подякувати. Вороба замкнув мене на ключ. Положився я на порожніх мішках, але не спав ні трохи до самого світанку. Слідуючий день був мені страшенно довгий і аж мені здавалося, що вже хіба ніколи не буде йому кінця. Бо весь час я був сам і ніхто до мене не заглянув крім Вороби. Він приносив мені їсти, але ніщо не хотів говорити, лише по давньому наче ведмідь бормотів. Мав я доволі часу до думання у цій самотині. Роздумував я, що зі мною діялося протягом цих кілька місяців і які пригоди стрічали мене безперестанно, що доля кидає мною наче листком, не дбає про це, де впаду: на зелену мураву, чи на гострий камінь, або в терня і кропиву. Та всі ці думки гадки вибивала мені з голови радість, що їду у Туреччину так як бажав цього з усієї душі, що Бог позволить мені повернути з батьком.

Всетаки одна тяжка, журба мучила мене й не хотіла відступити від мене. А саме ця Семенова тайна, ця залізна, таємнича пушка, що вже стільки нещастя стягнула на мене, а певно ще стягне. І не знаю, що з нею почати, бо носитися з нею гірше ніж з каменем на шиї, а позбутися її не можу. Колиб не це, що козак виразно говорив мені, що від цієї тайни залежить усе, щоби визволив свого батька з неволі поганської, не знаю чи був би я йому так вірно й з небезпекою для власного життя додержував присягу. Але я памятав добре про це, що я з Семеном усе на однім стільці сиджу, оба в серці одно носимо, бож і я присягнув собі, що конче мушу відшукати мого батька. Лише — що тепер зробити? Взяти цю прокляту пушку з собою чейже не можу до Туреччини? Бо хто зна, які там мене нові пригоди ждуть? А оставити? Де? Кому? А колиб я її й хотів закопати, вже не можу, коли до самого виїзду з паном Гарбарашем мушу сидіти замкнений.

(Дальше буде).

ТВОРИ ТЕАТРАЛЬНІ

ЗА СИРОТОЮ БОГ З КАЛИНТОЮ, образ драматичний з життя народа зі співами на 6 актах (14 осіб).25 ц.

СЕМЕ НЕ КРАДИ, сумна комедія в одним акті (9 осіб).....15 ц.

СИРОТИ, образ драматичний в 4 актах зі співами (12 осіб).....25 ц.

Замовлення слати на адресу:

„СВОБОДА",
83 Grand St., Jersey City, N. J.

НОВІ КНИЖКИ ЯКІ МОЖНА НАБУТИ У КНИГАРНІ СВОБОДИ:

М. Капустянський — ПОХІД УКРАЇНСЬКИХ АРМІЙ НА КИЇВ І ОДЕСУ В 1919 РОЦІ (короткий военно-історичний огляд). Части I., II. і III. з 23 кольоровими схемами-шкіцами і документами в додатку. Ціна ..... 70 ц.

М. Возняк — УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВНІСТЬ. Ціна ..... 20 ц.

ВИДАННЯ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ" У ЛЬВОВІ:

Юра Шкрумеляк — ПОЇЗД МЕРЦІВ (картина Жерт і Трухів). Ціна 15 ц.

Василь Софронів — БО ВІРНА ВІНОЮ. (Збірка нарисів). Ціна ..... 10 ц.

Евген воровський — СЕРЕД КУЛЬ І ГРАНАТ. (Нечерка). Ціна ..... 10 ц.

Софія Тобілевич (Карпенко-Кара) — РІДНІ ГОСТІ. (Спогади з побуту Українських Січових Стрільців на Степовій Україні). Ціна ..... 10 ц.

Замовлення разом зі залученнєм належитости (мані-ордер або ваперкамі) слати до:

„SVOBODA", 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за місяць грудень 1924 р.

НОВІ ВІДДІЛИ:

Сестринство Пресв. Діви Марії, від. 322. У. Н. Союза в Нюарк, Н. Дж.

Дуфлин Анна, Калакура Марцела, Керанік Йоанна, Руда Марія, Сегіш Олена, Верещак Катерина, Вовчук Катерина, Сайбіжак Марта.

Товариство „Запорожська Січ", від. 325 У. Н. Союза в Брукляні, Н. Й.

Барат Павло, Вітенький Еміль, Коваль Павло, Квас Володимир, Лис Стефан, Малко Іван, Навацук Андрій, Пацацук Василь, Піскляк Василь, Поворозник Василь, Поворозник Михайло, Цікот Павло, Сметанюк Дмитро, Шинка Евгенія, Шинка Василь.

Товариство „Запорожська Січ", від. 327. в Гемстед, Л. Айл. Н. Й.

Бойко Микола, Гімбаль Даниїл, Гречин Іван, Мисьмаш Катерина, Семін Ілько, Воробець Дмитро.

Братство св. Арх. Михаїла, від. 328. У Н. Союза в Бенбрюк, Н. Дж.

Бобич Анна, Бобич Констатин, Красієвський Фелікс, Малко Филимон, Ярош Марія, Ярош Йосиф.

НОВІ ЧЛЕНИ:

B. 2. Бенцаровскі Акція.
B. 5. Пелишик Анна.
B. 5. Хомин Лука, Хомин Марія, Лебенець Андрій, Микулик Ксеня, Василів Григорій.
B. 7. Хвалик Анна. Копія Юлія, Котик Іван, Палажар Василь, Решетар Іван, Сенько Микола.
B. 8. Дюк Марія, Ковальчик Андрій.
B. 9. Піско Іван, Душлевський Афтаная, Поць Іван.
B. 14. Борис Іван, Бурштинський Павло, Дячишин Андрій, Долек Ізидор, Гринік Евгенія.
B. 18. Кошак Іван.
B. 20. Пюпер Петро, Чолій Стефан, Ковальчук Анна, Ломака Анна, Мисько Софія, Паранюк Марія, Павло Гнат.
B. 23. Стоболзян Григорій.
B. 25. Кшиталюк А. Павлина, Архієпископ Теодорович Іван.
B. 26. Пелех Стефан.
B. 27. Штанімер Михайло.
B. 28. Мольо Григорій.
B. 29. Коваль Анна, Коваль Марта, Коваль Йосиф, Радко Теодор, Стецик Параска, Сторошка Параска.
B. 30. Вдовик Катерина, Вдовик Марія.
B. 31. Головач Лешко, Лабук Іван, Огарик Олена, Поліньска Анна.
B. 33. Олинік Анна.
B. 36. Іваньська Ольга, Ковба В. Катерина, Олексин Олена, Юшка Олена.
B. 37. Кофин Евдокія, Марунчак Катерина.
B. 39. Пельц Ева.
B. 42. Гайовик Марія, Романів Антін, Якимець Кароліна.
B. 44. Бойко Анна, Бойко Василь, Тимошик Матвій, Земкін Михайло.
B. 45. Михалечко М. Мірон, Сопрун Михайло.
B. 46. Головінський Володимир, Мандзюк Василь, Панічник Іван, Сиротюк Михола, Васильків Михайло.
B. 47. Полюх Федір, Томащук Григорій.
B. 56. Антошків Іван, Гничик Юрій, Ганчик Михайло, Комарець Іван, Марко Андрій, Щербатий Даниїло, Соленький Йосиф.
B. 57. Афіонвич Михаїлна, Коба І. Іван, Недільська Олена.
B. 58. Мотилько Марія.
B. 61. Сроко Стела.
B. 64. Кралоський Петро, Винарський Сергій.
B. 65. Шилович Йосиф.
B. 70. Дубовецьки Зофія, Френцко Максим, Шемчук Стефан, Сташик Анастазія.
B. 72. Андрейко Антонина.
B. 73. Ковтюк Олекса, Матович Олена.
B. 74. Ворик Дмитро, Ярема Петро.
B. 75. Цептак Йосиф.
B. 76. Бавін Дмитро, Дворянин Михайло, Гуцак Іван.
B. 80. Гадз Юліян, Меренюк Андрій, Сохан Текля.
B. 82. Пшінська Марія.
B. 85. Бобович Марія, Борецький Прокіп, Малей Іван, Мороз Петруненя, Петрюк Анастазія, Закревська Магдалена.
B. 86. Дяяма Олена, Дяяма Григорій, Клемаш Андрій, Кривецький М. Іван, Овсяник Іван, Резанич Василь, Сальник Андрій, Слота Петро, Стець Теодор.
B. 87. Троянівська Анна.
B. 90. Борис Григорій, Кардош Генрик, Лопух В. Катерина, Іваськов Іванко, Васьков Франко.
B. 91. Лавицький Віктор, Ліба Розалія.
B. 94. Білецький Яків, Гогра Катерина, Карпович Стефан, Комінецька Марта, Літовський Василь, Скула Анна, Скула Адольф, Сисак Юлія, Яремко Василь.
B. 95. Кук Стах.
B. 96. Фетун Анна, Ручка Зофія.
B. 98. Коваль Фред.
B. 99. Ковіна Марія, Марахевка Анастазія, Мархевка Микола.
B. 100. Кідошинський Микола.
B. 102. Кухина Григорій.
B. 103. Борис Данило, Пастухак Теодор.
B. 104. Гонько Григорій, Лех Василь, Пастухак Магдалена.
B. 105. Ковальчик Анна, Кочкин Антін, Кравчик Антін, Мичак Текля, Шевка Василь.
B. 106. Кіндзін Анна.
B. 107. Дедяк Михайло, Мудра Антонина, Мудра Марія.
B. 108. Дзат Анастазія, Якимов Стефан, Зонтинський.
B. 110. Лакопко Катерина, Пахолко Боснь.
B. 113. Маляник Тимко, Рулик Іван.
B. 117. Чубак Йосиф, Середюк Параскева.
B. 118. Роман Анастазія.
B. 120. Кічан Андрій, Манастирський Іван.
B. 121. Пазіюка Захарій.
B. 122. Микитюк Тадей, Задорожний Йосиф, Заславський Кіндрат.
B. 123. Годованець Михайло, Торгач Анна, Ковальчик Михайло, Торгач Стефан, Яцук Марія.
B. 126. Низьовик Антін.
B. 128. Галинський Микола, Говард Йосиф, Мандрибко Йосиф, Стах Марія.
B. 131. Пронюк Дмитро.
B. 134. Пастернак Катерина, Залєська Анна.
B. 135. Бена Федор.
B. 136. Шевчін Іван, Нидбала Антін.
B. 137. Довбіх Петро, Карп Катерина, Карп Стефан.
B. 141. Гурський Михайло.
B. 142. Бантана Семен, Яловська Зофія, Кобрин Михайло.
B. 143. Повалений Лука, Прогорович Юрій.
B. 145. Сенюк Апольонія.
B. 146. Ткач Нестя.
B. 147. Андрухів Анна, Барняк Анна, Фанок Іван, Гіка Катерина, Кінчик Василь, Клемаш Іван, Копоч Гавриїл, Кріба Іван, Кривошина Іван, Малий Стефан, Мельничук Юлія, Пронак Катерина, Рудяк Михайло, Салат Іван, Пурпіков Анна, Шурпіков Ольга, Шурпіков Іван, Іванів Катерина, Жмінка Семен.
B. 150. Кожак Марцела.
B. 155. Ковальська Анна.
B. 157. Варан Петро.
B. 159. Дмитришин Самуїл, Федоришин Стефанія, Федоришин Іван.
B. 161. Балек Марія, Ролько Михайло.
B. 162. Теа Йосифина.
B. 163. Антош Анна, Червінська Розалія, Федюк Катерина, Курко Анна, Лешак Марія, Нагірна Анна, Потучко Марія.
B. 167. Кульматицький Іван.
B. 168. Гелета Марія, Гелета Михайло, Гелета Григорій, Шур Михайло.
B. 170. Кіцов Федор.
B. 172. Бойко Петро, Мельник Іван, Навоглальник Григорій, Небор Марія.
B. 176. Вайн Катерина.
B. 177. Мартинюк Володимир.
B. 179. Федина Евгенія, Голдак Анна, Спонський Михайло, Стефанов Розалія.
B. 181. Клован Іван, Ткач Іван.
B. 182. Коваль Теодор, Сисин Юстина.
B. 183. Др. Сименович Мирослав, Тіхонович Іван.
B. 185. Дорош Константин.
B. 188. Смайло К. Олександра, Кшак Андрій.
B. 192. Поліпіло Матвій.
B. 194. Горбатий Гнат.
B. 197. Береза Катерина.
B. 200. Губер Антін.
B. 201. Дурна Катерина, Косак Василь, Луців Василь, Микитишин Стефанія.
B. 203. Глушко Стефан, Масник Дмитро.
B. 206. Бардачевська Варвара, Гніт Михайло, Городецька Анна, Косюк Михайло, Кнюсевич Домка, Василиник Ефим, Вешала Розалія, Василиник Марія.
B. 207. Корніта Андрій.
B. 210. Гасюк Григорій, Кузів Михайло.
B. 211. Челяпин Михайло, Корган Ілля, Могила Стефан, Падик Андрій, Собин Марія, Соколовський Теодор, Ткуренський Нестор.
B. 212. Грушевич Марія, Карась Ксеня, Рафа Анна, Севна Анна, Верещинська Саліна.
B. 213. Пітек Йосиф, Поплавський Йосиф, Земняк Розалія.
B. 216. Гавриюк Олена, Грабінська Анна, Ляголя Тетяна, Мацьковий Зофія, Менцінська Юлія, Мишкевич Олена, Романюк Парана, Семчишин Марія, Смага Марія, Співак Анна, Шемердяк Катерина, Шпоряюк Олена.
B. 217. Бардашевський Ілія, Білий Іван, Благий Павло, Бойко Михайло, Ходак Семен, Чугай Теодор, Дейко Апольонія, Дейко Іван, Дмитрук Дмитро, Дмитрук Параскевія, Фенцур Дмитро, Крик Микола, Кучмій Микола, Матвишин Іван, Матвішин Іван, Никоненко Михайло, Семенюк Семен, Пархуць Дмитро, Пасиак Петро, Піндур Теодор, Пацка Матвій, Швець Теодор, Середа Григорій, Тимків Теодор, Юшка Дмитро.
B. 218. Кіяло Катерина, Пахсенько Петро.
B. 222. Крижанівська Зофія, Сенів Олеська.
B. 229. Попик Іван, Іванина Олена, Урманець Анна.
B. 230. Бодак Тимко, Мислива Марія, Мислива Петро.
B. 231. Білоус Юліян, Луцишин Василь, Новак Юлія.
B. 232. Пікота Іван.
B. 236. Бабій Дзенета, Бабій Василь, Герик Анна, Герик Андрій, Ковалевич Микола, Кулинич Олекс., Стройвус Юрій.
B. 237. Гавриляк Анна.
B. 238. Бербелішний Йосиф, Курчський Василь, Січкорій Тома.
B. 239. Ковінко Семен, Підгорський Володимир, Вільчинська Михаліна.
B. 241. Богданович Микола, Стрига Йосиф.
B. 242. Пука Михайло.
B. 243. Чупка Михайло, Миланівський Сава, Мороз Іван, Пишко Мелянія.
B. 247. Гесь Микола, Косяло Іван.
B. 249. Жданик Катерина.
B. 251. Карась Анастазія, Пацула Текля, Пацула Микола, Ніх Антін.
B. 253. Ніщук Юрій, Олійник Йосиф, Щербій Микола, Шабан Григорій.
B. 254. Бутрин Іван, Кіяш Ксеня, Кіяш Тедор, Зазуляк Михайло.
B. 259. Кінас Пелагія.
B. 262. Гліва Анастазія.
B. 263. Іванишин Андрій.
B. 266. Рушкий Йосиф.
B. 269. Бамбровська Марія, Бойко Тарас, Капітан Катерина, Мудрик Михайло, Сталинк Прокіп.
B. 271. Бубник Антін, Левуш Текля.
B. 272. Іванів Дмитро.
B. 275. Луковський Іван, Шайна Іван.
B. 276. Білас Григорій, Гонко Стефан, Муха Станислав, Тестовович Марія, Тестюмич Михайло.
B. 277. Гнатюк Іван, Курбо Катерина, Шостак Іван, Мотиль Онуфрій, Нестерук Іван.
B. 280. Гасай Петро, Гайдаш Йосиф, Курила Анастазія, Майхер Собестян, Сальський Юрій, Захарчук Марія, Запотінний Онуфрій.
B. 282. Гуменюк Евгенія, Клин Іван, Порцинський Антонія, Тавшенин Анна, Тоцкий Іван, Вота Стефан.
B. 283. Гайдук Іван, Костюк Іван.
B. 287. Хоптій Анна.
B. 288. Демко Катерина, Кіяшан Катерина, Кіяшан Петро, Мисак Іван, Віхоть Ілія.
B. 292. Матвіїв Стефан, Периста Бронислава, Перистий Наум.
B. 294. Ковтюк Григорій, Калушин Іван, Ковтюк Лесе Андрій, Перепілка Ілія.
B. 296. Швець Йоанна.
B. 297. Четко Василь, Махник Василь.
B. 299. Ілдут Костя, Дідур Володимир, Дідур Іван, Дідик Самуїл, Гаєнський Ізидор, Гнатко Іван, Горонко Дмитро, Гупкович Василь, Кавалір Михайло, Кумка Микола, Лахман Василь, Лукашевич Олександер, Лютий Матвій, Олексюк Василь, Палодовський Іван, Самуляк Іван, Снайчук Микола, Стефанюк Дмитро, Шительська Анна, Утрин Дмитро.
B. 300. Чемирис Ярослав, Олійник Стефан, Шибінський Микола.
B. 301. Пуя Розалія, Пуя Петро, Сапшинський Іван, Українська Катерина.
B. 303. Гнібел Анна.
B. 305. Антонів Марія, Юбефик Теклія, Карвацька Катерина, Карвацький Теодор.
B. 307. Мричко Анна, Мричко Василь.
B. 308. Лісич Марія, Лісич Павло.
B. 309. Федуть Одеї, Кіяш Ілія, Покій Андрій.
B. 310. Опроско Бронислава.
B. 311. Федірко Анастазія І, Федірко Анастазія II.
B. 313. Кисличний Теодор, Лісовський Іван.
B. 316. Андрейко Яків, Бойко Франка, Бойко Ева, Братусь Марія, Британ Василь, Буковська Анна, Буковський Павло, Храновська Зофія, Красинський Франко, Кінешко Дмитро, Кобтун Анастазія, Ольхова Іван, Паньчишин Яків, Смілівська Теся, Станек Стефан.
B. 317. Лучишин Павло, Осухівський Василь.
B. 318. Пашпічок Олена, Зембик Юлія.
B. 319. Бабяк Теодор.
B. 320. Батрин Іван, Іванович Катерина, Іванович Григорій, Зафарко Олена, Захарко Йосиф.
B. 321. Трохованський Стефан, Гриньків Василька, Садовська Марія.
B. 323. Блакітна Микола, Шинка Матвій, Яремко Марія.
B. 324. Данілюк Василь, Колісник Павло, Лобай Марія, Люба Дмитро, Заболотний Теодор.
B. 326. Бурила Василь, Мечниковський Франко, Пилашевський Іван, Тадеадзевич Бронислав, Ткаченко Іван, Теска Володислав.
B. 330. Басій Паська, Басій Михайло, Копанишин Анна, Копанишин Василь.
B. 332. Секежинська Анна, Секежинський Гавриїл.
B. 336. Гладиш Юлія, Гладиш Петро, Кавчук Тимко, Кузьчинський Кеся, Кухарчишин Микола, Ольхова Анна, Ольховий Микола, Пацюрка Василь, Задерецька Стелла.
B. 338. Дуди Марія.
B. 342. Собельчак Марія.
B. 347. Гопик Марія, Купер Марія, Мудрий Стефан, Прохович Ксеня, Радзиняк Ева.
B. 350. Гайовський Михайло, Гриньок Ксеня.
B. 351. Пропета Іван.
B. 363. Бринецька Марія, Непорадна Анна, Ковчик Марія, Вершар Пилип, Журавінська Олена.
B. 364. Валанюх Василь, Гуль Михайло, Ольховий Пилип.
B. 365. Круба Стефан, Сміцельский Михайло.
B. 367. Андрусів Стах.
B. 369. Хай Анна, Хай Федір, Перцак Матвій, Перцак Василь.
B. 370. Кошлайчук Марія, Кошлайчук Іван, Мельничук Анна, Пасічний Василь, Переник Катерина, Самуляк Андрій, Стасюк Дмитро, Шпагак Каспер, Волинік Катерина, Вовк Катерина, Вовк Іван, Заяць Михайло.
B. 371. Петрів Анна, Петрів Іван, Сигур Йосиф.
B. 384. Макар Михайло.
B. 385. Бутрин Францішка, Денис Микола, Гуленський Ева, Гуленський Дмитро, Горбаль Текля, Горбаль Василь, Ясінський Іван, Качмар Петро, Клімчук Марія, Клімчук Іван, Кошубо Павлина, Кошубо Іван, Кузик Іван, Проскурник Анна, Сирота Володимир, Віцента Олена, Віцентій Матвій, Вовк Анастазія.
B. 388. Андрів Михайло, Хетка І. Іван, Чайковський Марія, Пилипчак Катерина, Гук Стефан, Монастирська Анна, Михальецьке Марія, Волинська Катерина, Задилак Магдалена, Звіжанська Стелла, Звіжанський Йосиф.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

B. 1. Дацуїт Василь, Колодій Мих. І. Чарнецький Михайло.
B. 20. Білоус Атанасій, Поглод Стеф.
B. 53. Маюк Теодор.
B. 55. Монастирський Еміль.
B. 59. Дроздь Михайло, Дзус Іван.
B. 91. Любка Андрій, Подлужний Петро.
B. 109. Тиньник Андрій.
B. 112. Стажинська Катерина, Кривенко Кристина, Угрин Катерина.
B. 135. Колтун Антін, Годованець Василь, Годованець Катерина.
B. 138. Цігман Тоньо.
B. 162. Скабарський Михайло.
B. 166. Николич Микола.
B. 191. Назаревич Іван.
B. 205. Туз Іван, Вацьнюк Михайло.
B. 219. Др. Копичук Микола, Заморський Роман.
B. 221. Строївський Василь, Панчук Федір, Савка Ілія.
B. 222. Кожарницький Гнат.
B. 223. Попадюк Теодор.
B. 233. Мартинець Антін.
B. 235. Богаченко Іван, Погорельський Ілько.
B. 253. Федорів Михайло, Куртий Дмитро.
B. 268. Баглай Павло.
B. 282. Сенкий Андрій.
B. 300. Горбяк Роман, Прах Петро, Погранічний Михайло, Вархола Андрій.
B. 306. Ковальчик Петро.
B. 336. Грабський Дмитро.
B. 367. Андрій Сидор.
B. 369. Конік Стах.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

B. 3. Окрепний Василь.
B. 48. Скубак Михайло.
B. 75. Присташ Михайло, Присташ Розалія.
B. 86. Брезінський Іван, Брезінська Анна.
B. 104. Кшин Григорій.
B. 105. Грубовський Сташко, Орловська Анна.
B. 161. Мазурок Тимофей, Мазурок Анна.
B. 162. Сайка Микола, Сайка Олена.
B. 209. Муж Юстина, Мук Антін.
B. 221. Кулинич Іван, Кулинич Марія, Кравай Яцко, Кравай Федько.
B. 235. Гась Олекса.
B. 281. Мельник Іван.
B. 301. Шумський Іван.
B. 303. Коземчак Анна.
B. 321. Воробейко Марина, Бандуровський Василь, Ганаєв Михайло.
B. 332. Вантрин Петро.
B. 341. Міньківський Стефан.
B. 388. Ковтюк Стефан, Волошинський Михайло, Волошинська Марія.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЯ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

B. 7. Костів Йосифат.
B. 11. Козак М. Іван.
B. 18. Іванів Іван.
B. 27. Мрук Марія.
B. 31. Скертон Казимир.
B. 35. Прухнянський Йосиф, Прухнянська Марія.
B. 39. Пістов Іван.
B. 47. Михайлишин Антін.
B. 57. Микиць Микола.
B. 58. Іванів Іван, Чін Агнешка.
B. 63. Ольгер Бенедикт, Юбефик Петро, Іванишин Іван, Дишко Андрій, Дишко Юстина.
B. 70. Степанюк Андрій, Гузар Михайло.
B. 77. Кабан Теодор, Кабан Володимир, Пасек Стах, Пасек Йосиф.
B. 83. Мацьовський Григорій.
B. 93. Варанти Дмитро.
B. 94. Дутчак Антін.
B. 102. Гогр Микола.
B. 103. Кірус Стефан.
B. 126. Кафарик Василь, Лопушанський Юрко.
B. 128. Панчишин Володимир.
B. 137. Малій Марія.
B. 139. Слободзян Іван, Шманда Іван, Бурда Петро.
B. 155. Стецишин Стефан.
B. 170. Мухонич Василь.
B. 177. Рой Дмитро.
B. 178. Кирилюк Анастазія
B. 195. Астраб Гавриїл.
B. 202. Рукій Рафаїл.
B. 206. Зажарків Ілія, Кравець Гнат, Мельник Дмитро.
B. 215. Тигла Олена.
B. 216. Гатай Йосифін.
B. 237. Будний Олекса.
B. 245. Калат Григорій, Іванечко Іван.
B. 247. Іванко Іван.
B. 252. Дяковський Йосиф.
B. 257. Барат Іван.
B. 274. Лунік Ілія.
B. 276. Кубай Іван.
B. 286. Щерба Михайло.
B. 294. Зубченко Максим.
B. 297. Рейба Іван, Рейба Стефан.
B. 298. Паламар Тома.
B. 300. Жидик Кароль, Павлат Мартин, Ґалет Теодор.
B. 316. Сандалович Василь.
B. 367. Весоловський Василь.
B. 385. Друк Стефан, Друк Анна, Костенко Василь.
B. 388. Дмитрик Петро, Яворський Петро, Яворська Юлія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

B. 10. Вадика Стефан, Вадика Марія.
B. 14. Голошінський Андрій.
B. 17. Гнат Андрій.
B. 45. Воробець Мартин.
B. 61. Коземчак Анна.
B. 65. Квачай Теодор, Квачай Яцко.
B. 67. Кондрат Іван.
B. 70. Овсяний Павло, Венгрин Петро.
B. 72. Кала Кароліна.
B. 76. Ґоренко Юлія.
B. 96. Сайк Михайло.
B. 115. Скубак Михайло.
B. 134. Мазурок Анна.
B. 168. Кіяш Григорій.
B. 175. Присташ Михайло, Присташ Розалія.
B. 217. Стрілець Анна.
B. 227. Ковальчик Олекса.
B. 230. Шпак Павло, Шпак Катерина.
B. 237. Волошинська Марія, Волошинський Анатолій, Волошин Стефан.
B. 247. Бандровський, Гливяк Михайло.
B. 258. Дурда Роман.
B. 300. Ковіч Василь.
B. 323. Тягинбік Лев, Тягинбік Теклія.
B. 324. Книжка Теодор.
B. 396. Стесь Ольга.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛИ.

B. 28. Соха Антін.
B. 30. Вдовик Дмитро.
B. 61. Баранович Йосиф.
B. 78. Бурех Михайло.
B. 81. Бабій Ілія.
B. 97. Янишак Адам.
B. 90. Рудко Марія.
B. 100. Кресло Клементин.
B. 114. Кобко Петро.
B. 170. Лема Іван.
B. 209. Попіль Анна.
B. 217. Бовновський Стефан.
B. 238. Оньк Марія.
B. 251. Волинська Анна.
B. 293. Кваснюя Семен.
B. 301. Мельник Василь.
B. 341. Цубинський Василь.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З кінцем міс. падолиста 1924 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів 16.407
В місяци грудни 1924 р. прийнято нових 645
В місяци грудни 1924 р. принято наново 47
В місяци грудни 1924 р. принято з переступними листами 30
В місяци грудни 1924 р. принято з інших клят обезпечення 20
Разом 17.149
В місяци грудни 1924 р. суспендовано 67
В місяци грудни 1924 р. відійшли з переступними листами 34
В місяци грудни 1924 р. відійшли до інших клят обезпеч. 20
В місяци грудни 1924 померли 17
Разом 138
З кінцем місяця грудня 1924 р. в У. Н. Союзі було 17.011

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В клясі Л на $ 100 14
В клясі А. на $ 250 370
В клясі АА. на $ 500 ..... 5.260
В клясі В. на $ 750 797
В клясі С. на $1000 ..... 10.371
В клясі ВВ. на $1500 174
В клясі СС. на $2000 25
Разом 17.011

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТМЕНТ. НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

B. 1. Кузмич Йосиф, Кузмич Іван.
B. 2. Русинак Григорій, Русинак Павло, Русинак Василь, Русинак Параскевія, Русинак Ілія.
B. 7. Багрій Йоанна, Багрій Григорій, Ністрян Йосиф, Шашко Анна.
B. 8. Поліпко Марія.
B. 9. Яроцьк Анна, Паньчишин Володимир.
B. 10. Бреня Юлія, Бреня Волод.
B. 20. Білий Марія, Крупка Збислава, Ковальчик Анна.
B. 25. Парнолай Катерина, Парнолай Анна, Парнолай Текля.
B. 27. Фанта Леонарда, Фанта Іван, Іванко Іван.
B. 28. Бінін Павло, Шушська Анна, Шушський Мирослав, Вавринко Іван.
B. 29. Хромчак Петро, Гриньків Іван, Гриньків Михайло, Гриньків Василь.
B. 34. Кваш Іван, Кваш Ольга.
B. 42. Якимець Юлія, Святак Марія.
B. 44. Барна Олена, Бойко Анна, Бевко Василь, Бевко Василь, Тимошек Михайло, Тимошек Марія.
B. 53. Шпирка Іван.
B. 59. Гнатюк Володимир, Гнатюк Дмитро, Гнатюк Михайло, Постоловський Михайло, Вірій Анна.
B. 69. Фадоп Марія.
B. 69. Василишин Марія, Василишин Іван.
B. 72. Бегеп Анна, Ґнаас Марія, Пальмс Василь.
B. 74. Борек Д. Геронія.
B. 76. Госелик Іван, Битка Стефанія.
B. 77. Кабан Теодор, Кабан Володимир, Пасек Стах, Пасек Йосиф.
B. 83. Мацьовський Григорій.
B. 93. Варанти Дмитро.
B. 94. Дутчак Антін.
B. 102. Гогр Микола.
B. 103. Кірус Стефан.
B. 126. Кафарик Василь, Лопушанський Юрко.
B. 128. Панчишин Володимир.
B. 137. Малій Марія.
B. 139. Слободзян Іван, Шманда Іван, Бурда Петро.
B. 155. Стецишин Стефан.
B. 170. Мухонич Василь.
B. 177. Рой Дмитро.
B. 178. Кирилюк Анастазія
B. 195. Астраб Гавриїл.
B. 202. Рукій Рафаїл.
B. 206. Зажарків Ілія, Кравець Гнат, Мельник Дмитро.
B. 215. Тигла Олена.
B. 216. Гатай Йосифін.
B. 237. Будний Олекса.
B. 245. Калат Григорій, Іванечко Іван.
B. 247. Іванко Іван.
B. 252. Дяковський Йосиф.
B. 257. Барат Іван.
B. 274. Лунік Ілія.
B. 276. Кубай Іван.
B. 286. Щерба Михайло.
B. 294. Зубченко Максим.
B. 297. Рейба Іван, Рейба Стефан.
B. 298. Паламар Тома.
B. 300. Жидик Кароль, Павлат Мартин, Ґалет Теодор.
B. 316. Сандалович Василь.
B. 367. Весоловський Василь.
B. 385. Друк Стефан, Друк Анна, Костенко Василь.
B. 388. Дмитрик Петро, Яворський Петро, Яворська Юлія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

B. 10. Вадика Стефан, Вадика Марія.
B. 14. Голошінський Андрій.
B. 17. Гнат Андрій.
B. 45. Воробець Мартин.
B. 61. Коземчак Анна.
B. 65. Квачай Теодор, Квачай Яцко.
B. 67. Кондрат Іван.
B. 70. Овсяний Павло, Венгрин Петро.
B. 72. Кала Кароліна.
B. 76. Ґоренко Юлія.
B. 96. Сайк Михайло.
B. 115. Скубак Михайло.
B. 134. Мазурок Анна.
B. 168. Кіяш Григорій.
B. 175. Присташ Михайло, Присташ Розалія.
B. 217. Стрілець Анна.
B. 227. Ковальчик Олекса.
B. 230. Шпак Павло, Шпак Катерина.
B. 237. Волошинська Марія, Волошинський Анатолій, Волошин Стефан.
B. 247. Бандровський, Гливяк Михайло.
B. 258. Дурда Роман.
B. 300. Ковіч Василь.
B. 323. Тягинбік Лев, Тягинбік Теклія.
B. 324. Книжка Теодор.
B. 396. Стесь Ольга.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛИ.

B. 28. Соха Антін.
B. 30. Вдовик Дмитро.
B. 61. Баранович Йосиф.
B. 78. Бурех Михайло.
B. 81. Бабій Ілія.
B. 97. Янишак Адам.
B. 90. Рудко Марія.
B. 100. Кресло Клементин.
B. 114. Кобко Петро.
B. 170. Лема Іван.
B. 209. Попіль Анна.
B. 217. Бовновський Стефан.
B. 238. Оньк Марія.
B. 251. Волинська Анна.
B. 293. Кваснюя Семен.
B. 301. Мельник Василь.
B. 341. Цубинський Василь.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З кінцем міс. падолиста 1924 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів 16.407
В місяци грудни 1924 р. принято нових 330
В місяци грудни 1924 р. принято наново 40
В місяци грудни 1924 р. принято з перест. листами 16
Разом 9.586
В місяци грудни суспендовано 41
В міс. грудни відійшли з Мол. Департ. до стар. 3
В місяци грудни взяли перест. листи 30
В місяци грудни померло 2
Разом 76
З кінцем місяця грудня 1924 р. було дітий членів в У. Н. С. 9.510

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком грудня 1924 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів 16.407
З початком грудня 1924 р. було повнолітних членів 604
В місяци грудни 1924 р. прибуло дітий 9.200
В місяци грудни 1924 р. прибуло дітий 310
Разом 26.521

У В А Г А !

котру кождий відповідний урядник у чин Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї точно застосуватись.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім зі місяця грудня 1924 р. як суспендовані до 3 місяців за невиплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, котрі хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, повинні вкласти до протягу сего місяця (січня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залегодності до місцевої каси на місяці відповідних рахунків. Если цего не зробляють до кінця місяця січня 1925 р., то в лютім місяці року мусять виповнити нові аплікації (просьби о приняття) якщо схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат і знов чекати, так повнолітні як і малолітні, котрі приняті в грудні 1924 р. взяли переступні листи в кінці доси не зголосилися до нашого правного інспектору відділу У. Н. Союза, мусять до кінця місяця січня 1925 р., бо на другий місяць лютий 1925 року, стратять всі ідейські права і могають бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о приняття).

І. Кантанюк, гол. рек. секретар.

ДОПИСЕ.

КЛІФТОН, Н. ДЖ.

Річні збори.

Товариство Українська Січ, від. 182 У. Н. С. повідомляє своїх членів місцевих і поза місцевих, що річні збори товариства відбулись дня 14. грудня м. р. в залі Української Школи (212 Президент ул.) Предсідателем до перепровадження зборів вибрано тов. Дмитра Лещишина, а секретарювали Лесьо Сисин і Григорій Копач. Настрій рбрів був поважний і бадьорий. Обговорено і ухвалено ріжні проекта для добра товариства і У. Н. С. Ухвалено поширити кампанію до принимання членів до Товариства і до У. Н. С. .....

Ухвалено, щоби кождий член товариства Укр. Січи в Кліфтоні обовязково платив народний податок. До тепер з народного податку висилалось гроші до краю. З дискусії, де на будуче будесь висилати, чи до краю, чи до „Обєднання", з причини богато справ, ухвалено сю справу вирішити на слідучім мітингу.

Ухвалено заснувати бібліотеку при товаристві. Ухвалено, щоби Товариство Укр. Січ вступило в члени Тов. Просвіти у Львові, та щоб всі члени спішили з матеріяльною помочию Товариству „Просвіта" Матери всіх організацій і товариств Галицької України.

По обговоренню всіх справ товариських і політичних приступлено до вибору уряду на рік 1925.

Уряд Тов. Укр. Січи на рік 1925 зістав вибраний як слідує:

Онуфрій Зубар, предсідатель, Петро Харко, заступник предс. Михайло Пітюк, секретар фінансовий Іван Гришко, секр. рекордовий, Григорій Орецький, касієр, Гавриїл Жеребчук, заступник касієра. Теодор Короборатий і Василь Кулібаба тростісі.

Михайло Шпець, Йосиф Сагайдак і Іван Роздзябек контрольори;

Опікуни хорих: Микола Ганнібіда на Пассайк, Олекса Бодначук на. Кліфтон, Теодор Білоус і М. Ганнібіда прапорщики, Лесьо Сисин, бібліотекар, Петро Хміль, дверник.

Нововибраний уряд почувається до милого обовязку подякувати всім членам за довіре та просить, щоби на слідуючий мітинґ кождий член привів хоч одного нового члена до Товариства.

Лесьо Сисин,
секр. річних зборів.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ПОШУКУЮ свого брата Андрія Левицького, родом Вірочко, пов. Перемишль, Гал. Перебував тому 10 років в Pittsburgh, Pa. Пошукує за ним його сестра Руза Левицька, по мужу Грай. Хтоби про него знав, або ми сам, нехай зголоситься на ниспе подану адресу, а дістане $10 нагороди. **РУЗА ГРАЙ, 467 South Front Street, Elizabeth, N. J.** 14-15

Як хочете продати або купити дім, бизнес або фарму, так прошу удатися до: WALTER KOSTECKI, Notary Public, Business & Real Estate Broker, 4309 Germantown Ave., Philadelphia, Pa. 12.

ПОЗІР! НА ПРОДАЖ ПЕКАРНЯ з всіми пекарськими приладами, добрім інтересе. Інтересовані звертайте ся до: **JOHN WAWERCZAK, 780 Ave. C., New York, N. Y.** 14-16

НА ПРОДАЖ ФАРМА.
З причини смерти властителя продається фарма в Broadalbin, Fulton, N. Y., котра обнимає 90 аврів поля разом з грубим лісом; дім з 9 кімнат і барна. Ціна $1600. Інтересовані звертайте листовно або особисто мік 6. а 7. год. вечер. до: 14-8 **THEODORE NADWORNIAK, 736 E. 5th St., New York, N. Y.**

СТАЛИН і добрий заробок для мужчин і женщин в кождій місцевости на ріжьку голин денної праці. Оферти висилати зараз до **D. Wrublewski, 180 Ave. C., New York, N. Y. Dpt. 18-B.**

ВЗОРИ канва, нитки до вишивання **D. M. C.** і всякі інші, **Ґрубо** ціновий прис. Пишіть по каталоґ до: **UKRAINIAN BAZAAR, 168 E. 4th St., New York, N. Y.**